

forhandles efter at være kommet i en ved Syn eller Lugt kendelig fordærvet Tilstand eller efter at have været Genstand for Tilsmudsning.

Derimod udgik af Lovforslaget en Bestemmelse, hvorefter det ved Sundhedsvedtægt skulde kunne forbydes i Købstæder og Kommuner med bymæssig Bebyggelse at forhandle Kød, Slagteaffald og Kødvarer fra Boder eller Vogne paa Torve og Gader.

Om *Tilsynet* er indsat en ny Paragraf (§ 11), hvori nævnes de Myndigheder, der fører Tilsyn med, at Lovens Bestemmelser overholdes, nemlig Landbrugsministeren gennem Veterinærdirektoratet, Politiet og Sundhedskommissionerne.

Straffebestemmelserne er ændret paa flere Punkter. Det almindelige Bødemimum er 20 Kr., men naar det drejer sig om Salg af sundhedsfarlige Varer, maa Bøden ikke være under 200 Kr. Ved Fastsættelsen af Bøden skal der tages særligt Hensyn til Størrelsen af den Fortjeneste, som vedkommende maa antages at have opnaaet eller tilstræbt at opnaa. — Yderligere giver § 12 Sundhedskommissionen Bemyndigelse til at *destruere* sundhedsfarligt eller mistænkeligt Kød m. m.

Ligesom det var Tilfældet med Loven af 13. Maj 1911, træder denne Lov i Kraft 3 Maaneder efter, at den har været indrykket i Lovtidende. Den gælder ikke for Færøerne.

Om Sagens Behandling paa Rigsdagen henvises til det i Indledningsafsnittet anførte samt til Bemærkninger, der er knyttet til Redegørelsen for Lovens enkelte Paragraffer. Her skal kun til Belysning af Partiernes Synspunkter tilføjes et Par Citater af Ordførerne ved 1ste Behandling i Landstinget. Johs. Clausen (V.) mente, at Loven i og for sig kun betegner en Fremskyndelse af den frivillige Udvikling, som er foregaaet gennem Aarene. »Man har opretholdt den historiske Linie i denne Lovgivning, man har undladt at monopolisere Handelen, og man har undgaaet en væsentlig Fordyrelse af Kontrollen«. H. P. Jensen (S.) udtalte, at Loven byder paa store Fremskridt, men betonedede dog, at Kontrol I maa anses for den bedste Kontrolform, og beklagede den lange Frist, der er givet, inden Kødkontrol skal være paa budt overalt. Lehwald (K. F.), som ogsaa kunde have ønsket en kortere Overgangsfrist, fremhævede, at den Reform, der tiltrænges, er »en virkelig Forbedring af Kødkontrollen paa Landet«, og denne faar man ved, at den lidet betryggende Kontrol III bortfalder fra 1. April 1938, og ved,